

DALIBOR.

Vychází 1., 10., 20. každého měsíce o 11. hod.
Expedice se nachází na ostrově Kampa 508—III.

Předplatní podmínky:
Pro Prahu: čtvrtletně 90 kr., půlletně 1 zl. 80 kr., celoročně 3 zl. 60 kr.

(Předplacení pro Prahu přijímá též Národní knihkupectví Em. Petříka.)

S poštou v říši rakouské: čtvrtletně 1 zl., půlletně 2 zl., celoročně 4 zl.

V státech německých: čtvrtletně 25 stř. gr., půlletně 1 tol. 20 stř. gr., celoročně 3 tol. 10 stř. gr.

Pro Rusko: čtvrtletně 1 rubl, půlletně 2 rubly, celoročně 4 rubly.

Časopis pro hudbu a umění vůbec.

Edvard Nápravník.

(Dokončení.)

Strávil prázdniny u svých příbuzných v Dašicích účastnoval se Nápravník v rozličných hudebních akademiích ve vůkolí uspořádaných, jmenovitě v Pardubicích dne 26. a 27. srpna 1861, kdež čtyřikrát svou fantasií „České perle,“ pak svou klavírní skladbu „Loučení“ přednášel. Na to odebral se do Petrohradu, kamž po šestidenní jízdě dne 3. září 1861 přibyl. O orchestru, jež našel u knížete Yusupova, píše Nápravník v Daliboru č. 29. jak následuje: „Co se orchestru dotýče, kterým vládnou, ztenčil se poněkud, an lid z poddanství je vymaněn; než přece čítá 25 členů. Orkestr ten je tak daleko pokročilý, že jsem s ním mohl každý orchestrální kus nastudovati. Kníže Yusupov přijel teprv 14 dní po příchodu mém do Petrohradu a přijal mne velmi vlídně, zvláště dobyt jsem si jeho náklonosti, když jsem několik koncertních kusů buď z paměti neb a vista přednesl.“

Nápravník uveden byl naším rodákem p. Seyfertem, prof. cella na konservatoři, do několika vznešených domů, kde pak častým hostem býval, jako u generala Lehmana a barona Cridenera.

Nápravník zajímal se v Petrohradě pro národní ruskou hudbu, jmenovitě dramatickou, navštěvuje pilně ruskou operu. „Slyšel jsem“ píše v Daliboru r. 1861 „už obě opery Glinkovy: „Ruslan a Ludmila,“ pak „Život za cara.“ Po prvním poslechnutí mohu jenom říci, že stojí se stanoviska uměleckého první opera výše než druhá. Na tak originálního národního skladatele mohou Rusové býti pyšní, a oni jsou také.“

V říjnu 1861 měl Nápravník se svým orchestrem za příčinou narození knížete Yusupova první produkci, která velmi dobře vypadla. Orkestr byl několika údy od divadla sesílen. Mimo jiné orchestrální skladby od Rich. Wagnera, Mendelssohna, Nikolaie, provedl orkestr řízením Nápravníkovým utěšenou ouverturu „Kamarinskaja“ od Glinky a „Vlasta“ od Nápravníka.

Nápravník zanášel se v Petrohradě komponováním českých písní a sborů; mezi jiným uvedl tři básně Čelakovského: Radostné cestování — Zrušení slibu — Vávra — v hudbu pro mužské hlasy a věnoval sbory ty s pochlebným přispěsem od 8. listop. svěžímu a čilému spolku „Pernštýn“ v Pardubicích.

Na začátku r. 1862 potkala Nápravníka náhoda, která

mu později dráhu k ruskému divadlu proklestila. Měla se dávat opera „Ruslan a Ludmila;“ avšak bylo už půl 7 a orkestr ještě nezačínal. Valné obecnstvo počíná být velmi nespokojené; hlučí, hřmotí, tluče co jen může. Kapelníka bylo vidět v orchestru a to bylo tím hůře. Tak to trvalo až do 7^{3/4} hod. Najednou přikvapí k Nápravníkovi, jenž byl v divadle přítomen, kapelník Ljadov houslistou Piklem doprovázen a žádal ho, aby převzal klavírní part v té opeře, anto se obligátní organista k představení nedostavil. Jak známo má piano už v první scéně solo a potom ve 4. a 5. jednání značný podíl. Nápravník dal si říci, ačkoliv jen jedenkrát operu tu slyšel a věděl, že to velmi nesnadné, hrátí solová místa prima vista. Ouvertura začala a na to započal Nápravník a všichni, kteří věděli o tomto odvážném kusu, divili se nemálo korektnosti a přesnosti hry Nápravníkovy, jakož i tomu, že provedl vše tak výtečně beze vsí zkoušky. Kapelník Ljadov děkoval Nápravníku, že ho zbavil všech nesnází a carský úředník, jenž měl dohlídku v divadle, zaznamenal si jméno duchaplného a vista hráče, což mu později velmi prospělo.

Téhož času (na začátku dubna) vyšel v „Záboji“ dvojsbor „Vzhůru ku zpěvu“ (slova od K. Starého) od Ed. Nápravníka. Dále složil Edvard šest písní českých pro tenor, které bohužel tiskem nevyšly.

Přítel Nápravníkův odevzdal je Fleischeru, obchodníku v musikaliích a ten hodlaje je vydati učinil bankrot. Dále složil píseň „Náš kraj čili Pardubská“ (slova od Jiljího Jahna, kterou zpěváckému spolku Pernštýnu věnoval) a balladu „Otročník“ (od Ant. Melišové-Körschnerové) pro baryton, z nichž první tiskem vyšla, druhá však v rukopisu se nachází. Dále složil dva dvojpěvy: „Máj“ a „Rozvij se kvítku milostný,“ které tiskem vyšly u Em. Wetzlera a které skladatel pí. A. Melišové-Körschnerové věnoval, a kadrylu z ruských národních písní, která teprv roku 1868 u Starého a Vítka tiskem vyšla.

Na to odebral se dne 10. května 1862 na panství kněžny Yusupové blíž Moskvy, kdež se hodlal komponováním české opery zanáseti.

Nápravník byl vedle H. Vojáčka jeden z prvních, jenž poukázal v Daliboru k slovanskému skladateli Glinkovi. „Mám za to,“ píše v Daliboru 1862 „že už přišel čas, kde by měli pražští ředitelé hudby všimati si slavného slovanského komponisty Glinky, který vším právem nazván býti musí zakladatelem slovanské dramatické hudby, hudby to

ryzé a originální. Tím by poskytli nejen umělcům, ale i obecnému příležitost, poznati čistou a přesnou hudbu velikého národa slovanského.“

Když pak dne 20. listopadu 1862 nakladatel Lud. Fleischer v Praze vypsál cenu za nejlepší hudbu k písni „Jarní“ od Ant. Melišové-Körschnerové, účastnil se i Nápravník v konkursu tom a to s nejskvělejším výsledkem, nebo jeho píseň s heslem „Přání sice, sil ne více“ byla od soudců pp. Bedř. Kittla, Leop. Zvonaře a Jos. Förstera mezi pěti skladbami za nejlepší uznána. Nejlepší píseň po Nápravníkově poctěná byla od Leop. Hruše, nyní dr. práv v Liberci. Kittl vyjádřil se o písni Nápravníkově, jak následuje. „Mám ji za nejlepší, vyhovuje požadavkům, které klademe na koncertní píseň, je ušlechtilá, ne bez vzletu, dobře zpěvná a místy zajímavě harmonisovaná.“ *Zvonař*: Ze 5 skladeb mi předložených je píseň ta nejlepší a nejdůkladnější; je krásně myšlena a zdařile provedena. Taktéž i Förster se velmi chvalně o ní vyjádřil.

Na začátku r. 1863 uspořádal Nápravník se svým krajanem Seifertem a St. Leonem v Petrohradě tři hudební zábavy, v nichžto mimo jiné přednesl svou v mládí komponovanou později ale zpracovanou sonatu pro piano a housle, kterouž svému příteli Astaševu věnoval. O jeho činnosti v Petrohradě psal prof. Fr. Černý v Daliboru čís. 15: Ed. Nápravník, jenž si dobyt v krátkém čase svého pobytu v Petrohradě tak rychle úplné vážnosti nejen u hudebníků, alebrž i přátel hudby, jest v hudebních kruzích vždy velmi vítanou a potřebnou osobností. Nápravník vystupoval tohoto roku velmi často v koncertech, v nichžto došel pro svůj bohatý program, svou ryzou, značnou technickou sběhlostí podporovanou hrou vždy spravedlivého uznání. Že se zanáší i komponováním s nemalým štěstím, dosvědčují nejen oblíbené jeho české písně a sbory, nýbrž i jeho sonata pro housle a piano, která slouží mladému tomu skladateli ke cti. Je to velmi jadrná a vážná práce velké zajímavosti, v nichž jsou forma i obsah v nejkrašším souhlasu.“

Nápravník stal se brzy na to, když po dvou letech službu u knížete Yusupova opustil, organistou a pak druhým kapelníkem u ruské opery. Roku 1865 pojal za choť slč. Schrödrovu, pěvkyni u ruské opery, a jmenován byl o velkonočních svátcích 1869 prvním kapelníkem ruské opery se služným 4100 rub. roč., při všem tom, že se o místo to ucházel značný konkurent p. Balakirev, ruský skladatel a dirigent. Jakého úspěchu došla první Nápravníková ruská opera *Nižgorodci*, která se letos na čís. divadle v Petrohradě poprvé provozovala, netřeba podotýkati, několik referátů o ní bylo v listech těchto podáno, a ze všech vysvítá, že se as stane operou repertoární.

E. Z.

Úvahy.

Modlitba sv. Cyrilla na sotnách. Pro sbor složil J. L. Bella, op. 15.

Ocenivše některé světské skladby páně Bellovy, v nichžto jsme poukázali k nevšedním jeho vlohám kompozičním, přikročíme nyní k posouzení nejnovějšího jeho plodu v oboru hudby chrámové. Modlitba sv. Cyrilla skládající se ze 4 dílů svědčí přísně duchu hudby církevní a může se nazvati prací velezda-

řilou. Skladatel obrav si za motiv pěknou jednoduchou melodií imitoval ji v objemu taktu *přísně* (kanonicky) všemi ostatními hlasy a v dalším jejím průběhu *volně* až do polovice prvního dílu. Zde však volil komponista jiný motiv a proved jej volně v ohledu imitačním zakončil první díl. Díl ten skládá se — abychom se tak vyjádřili — z jedné periody a vyšed v modulačním ohledu z toniky G-moll přejde do dominanty a odtud se zase nazpět vrací do toniky. — Co jsme pravili o dílu prvním skladby té, platí též i o druhém, vyjímaje tempo, toninu a malou odchylku v imitaci. — Třetí sada je pětihlasá (kvintetto) s barytonovým solem, které se proplétá svou pěknou melodií nenuceně skrze ostatní čtyry hlasy a ačkoliv je jimi obklopeno se všech stran, vyhybá se jim přec jen všude opatrně, aby jimi nebylo utlačeno a udušeno, až konečně zabočivši do čtvrté sady další úlohu svým ostatním čtyřem soudruhům přenechává. Naznačivše jen stručně zevnějšek skladby té, musíme se ještě zmíniti o její vnitřní ceně. Že komponista rozvrhl skladbu svou na 4 díly, spočívá asi v tom, že chtěl úplně hudbou vyhověti slovům, které v každém dílu jiný význam mají, tak asi, jak se to stává s propracováním písně. Zde tedy možná říci, že prokomponovav skladatel též verše rýmované dodal tím významu každé jednotlivé sloky náležitě platnosti nejen hudbou, nýbrž že i oživil svou skladbu novými motivy, tóninou, taktem a tempem, vyhnuv se obratně monotonii, která se ráda dostavuje k skladbám imitatorickým za příčinou nemožnosti současného jich sledování. Že skladatel uvedl v hudbu nejen vkusně, ale i s rozmyslem zbožná s nádechem vlasteneckým ovanutá slova, je takoruka vidět z každé jeho noty a z každého znaménka. Nacházíme v skladbě té nejen veškerou harmonickou čistotu, samostatné a melodické vedení všech hlasů jakož i vzorné podkládání slov; nýbrž i trefnou volbu motivů, které jsou přiměřeny slovům, jejichžto význam ještě vyšší intervally zvyšují. —

Na př. k slovům: „Pane Bože, slyš nás na nebesou“ volil skladatel kliduplný skoro v samých sekundách se pohybující motiv, aby naznačil pokornou prosbu svou; přišed ale k slovům: prosby moje nechť se k Tobě nesou, užil už silnějšího motivu a na slovo „prosby“ imituje ho ostatními hlasy vždy ve vyšší poloze, kdežto zase „k Tobě“ nechá dostoupiti první tenor až do oktávy, aby zjednal slovn, jež zastupuje Boha, tím většího výrazu. Tak se děje i u slovech: „Nechť Tvé oči na Slované prodí.“ Všecky čtyry hlasy pění začátek slov klidně avšak přišed skladatel až k slovům: „Na Slované“, položí do prvního bassu motiv vystupující sexty, imituje ho hned v zápětí ostatními hlasy vždy ve vyšší poloze, tak že jeden hlas po druhém vždy silněji volá: „Na Slované.“ Tím položil komponista velmi trefně náležitý důraz na důležité slovo v celé básni. Z uvedených příkladů vysvítá, že p. Bella hluboce a důmyslně pojal slova básníková a ze skladby samé jde na jevo, že se p. skladatel volně pohybuje i na poli přísnějších forem polyfonicko-imitatorních a to tím více, anto čtvero zpěv pro mužské hlasy poskytuje komponistovi malého objemu a jej častokrát nutí, upustiti k vůli možnosti řádného provedení od mnohé hudební myšlenky. Sbor ten, jenž se výtečně hodí i do akademii s vážnějším obsahem, bude zajisté velevítán všem zpěváckým spolkům, jimž se jedná o provedení zdařilé a nové skladby.

x.

Dopisy.

Z Milána. (Nové časopisy. — Nové opery. — Stradivario. — Konser-
vatoř v Benátkách. — Úmrtí. — Slč. Žižkova.)

Časopisy hudební a divadelní rostou zde jako houby. Psal jsem Vám před nějakým časem, jak mnoho jich zde máme a nyní mohu Vám opět oznámiti, že jich několik přibylo. Tak vyšlo už první číslo časopisu „*Melodia*“, který vychází v Padově. Obsahuje mimo jiné dva hudební kusy: Il canto della Sirena (Zpěv vily) od Laura Rossiho a veneciánskou ariettu od

Ant. Buzzoly. — V Turině vyjde co nevidět nový divadelní list pod názvem „*Pagliaccio*“ a v Janově pod názvem „*La commedia*.“ Co se týče nových oper, slyšel jsem v divadle Carcano novou operu „*Constanza di Francavilla*“ od mladého skladatele Santa Coppy, která však se mnoho nelíbila. Maestro Coppa nesnažil se podati něco nového, aneb formu, která není všeobecná, nikoliv, vzal pěkné i nepěkné motivy, které mu napadly, instrumentoval je, zneužil při tom trub, bubnů atd. a opera ta byla hotova. Opera ta dávala se jen dvakrát a pochybuji, že se bude provozovat po třetí. Dne 24. lipna dávala se v divadle nová opera „*La statua di carne*“ od maes. Marchiho. Aby jste měli jaké ponětí o skladatelské činnosti italských komponistů, povím vám, že se dávalo v *prvním pololetí 1869 22 nových oper italsk.* a sice: Mario, opera vážná, složil hr. Sampieri — Chaterton, opera vážná, složil Mancini — Piccolino, opera vážná, složila pí Grandval'ová — Una folia a Roma, opera komická, složil Fr. Ricci — Graziella, opera vážná, složil Decio Monti — Giovanna II. di Neapoli, opera vážná, složil Petrella — Ildegonda, opera vážná složil Melesio Morales — Valeria, opera vážná, složil Edvarado Vera — Fieschi, opera vážná, složil Montuoro — Ruy Blas, opera vážná, složil Marchetti — La martire, opera vážná, složil Perelli — I tutori e le pupille, opera komická, složil Dechamps — Catarina Howard, opera vážná, složil Vezzosi — Alba d'oro, opera vážná, složil Battista — Goretta, opera polovážná, složil San Germano — Armando e Maria, opera vážná, složil Carlo Alberti — Le due Amiche, opera vážná, složila signora Seneke — Matilde d'Inghilterra, opera vážná, složil Zecchini — La serva padrona, op. komická, složil Tancioni — Eleonora d'Arborea, opera vážná, složil Enrico Costa — Gulnara, opera vážná, složil Libani — Un marito in traccia di sua moglie, opera komická, složil Vit Grondona. Z nich dávaly se Mario, Valeria a Matilda v Bologni; Una follia a Piccolino v Paříži; Giovanna II., Alba d'oro, Armanda v Neapoli, Ildegonda, Ruy Blas a La Martire ve Florenci; Le duo amiche, Gulnara v Římě; Fieschi, Goretta, Un marito in traccia v Miláně; Chaterton v Cuignoli; Graziella v Janově; Catharina Howard v Catanii; La serva padrona v Turině a Eleonora v Cagliari. — Při bourání chrámu San Domenico v Cremoně objevena byla hrobka znamenitého továrníka houslí Stradivariho. Dle tamějšího časopisu „*Corriere Cremonese*“ ustanovila se městská rada na tom, aby se kosti Stradivariho sesbíraly a pochovaly ve zvláštním hrobě na městském hřbitově. Městská rada v Benátkách zasazuje se o to, aby tam zřízena byla konservatoř hudby. — Před nedávnem zemřel, byv raněn mrtvicí v Miláně prof. Americo Barberi, spisovatel hudebních děl: *Scienza nuova dell'armonia de' suoni* — *Dizionario enciclopedica della musica antica e moderna*. V Parmě zemřel Emilio Garofali, prof. piana na tamější hudební škole. V polovici měsíce srpna otevře se divadlo „*Goldoni*“ v Modeně. Nejprv provedena bude opera „*Contessa d'Amalfi*“, v níž slečna *Zižka* vystoupí.

Z Mohuče. (Parodie na Wagnerovu operu Meistersingrové.)

Tyto dni provozovala se tu poprvé zdařilá parodie „*Meistersingrové aneb židovstvo v hudbě*“ od Fr. Bitonga, ktese velice líbila.

Z Vidně. (Nové opery od Dopplera a Offenbacha).

Frant. Doppler, známý skladatel opery „*Vandy*“ složil novou operu „*Juditha*“ od Mosenthala, která přijata je k provozování u dvorních divadel v Mnichově a v Berlíně. — Na podzim bude se zde provozovati nová Offenbachova opera „*La princesse de Trebizonda*“, která se dne 23. července poprvé v Baden-Badenu dávala.

Z Chudenic. První schůze zpěv. spolku.

Zpěvácký spolek náš „*Šumavan Chudenický*“, vešel již v život a dne 18. července t. r. odbývala se první schůze, při které veškerí údové, zakládající, činní a přispívající se stanovami seznámeni byli. Na to předsevzata volba výboru spolkového a zvoleni jsou pánové: Hynek Kvapil za předsedu, Karel Jicha za místopředsedu a spolu ředitele zpěvu, Jakub Pucelík

za jednatele; za výbory pánová: Matěj Trnka, František Čížek, Jan Staněk, Jakub Roubal. — Jest to tedy první opravdový krok našeho mladého zpěv. spolku do veřejnosti a s radostí znamenáme, že se projevuje velmi mnoho dobré vůle a lásky k paní lému tomuto spolku, pročež s uspokojením hledíme na dobrý zdar a vznik pro budoucnost, jakož i, že náš zpěv probudí mnohého, který posud dřimal ve snu netečnosti, aby poznal hlas národního zpěvu a ním rozehřát, naučil se vlast svou milovati. Doufáme, že zpěvácký spolek náš zdejší i vukolní národovci všemožně podporovati budou, nedbajíce na hlasy nám odporné, které by je k přistoupení ku spolku zdržovaly, nýbrž že se soustředí pod prapor, pod kterým se ozívati bude hlahol utěšeného zpěvu domácího, a kterýžto prapor roznáseti bude vládním svým zvuky naše do pobratimských krajin na vzájem krásného zpěvu českoslovanského. Pročež „*Na zdar!*“ prvnímu spolku v Chudenicích. S.

Kronika zpěváckých spolků.

* *K oslavě Mistra Jana Husi.* Pražský „*Hlahol*“ vydal k zpěváckým spolkům českoslovanským následující provolání: „*K vyzvání výboru slavnostního ohral „Hlahol“ sobě za úkol, všemožně k tomu pracovati, aby 500letá památka narození Mistra Jana Husi velkolepě a národa českého důstojně oslavena byla. V směru tom počítá „Hlahol“ v přední řadě na všestrannou podporu a vzájemné spoluúčinkování bratrských jednot. Mámeť všichni zajisté stejný účel, zpěvem oslaviti drahou vlast naši, zpěvem přispěti k oslavě slavných synů její. Nedělí nás tu ani náboženství, ni stav, ani stáří; ctíme zajisté všichni našeho „*Komenského*“, velkého „*Poděbrada*“, ctíme neméně i slavného „*Arnošta z Pardubic*“ a otce vlasti „*Karla Velikého*“ — nezůstaneme zajisté posledními, kde příležitosti se nám dostává k oslavě památky velkého obhájce svobody svědomí, pro ryzou povahu svou, učenost a čistou lásku k vlasti a národu po celé vlasti naší, ano, u veškerých národů osvícených nad jiné proslulého, silami našimi přispěti. Nemáme tudíž ani za nutné Vás, drazí bratři, zvláště k hojnému účastenství zvátí, jsme spíše pevně přesvědčeni, že stejně s námi Vás došlé pozvání slavnostního výboru úplně dostačí, žádáme Vás však, za příčinou nutných příprav a opatření, by slavný výbor laskavě nám nejdéle do 15. srpna b. r. oznámil, zdaž ctěná bratrská jednota slavnosti v Praze, nebo-li pouze v Husinci se zúčastní, jakož i počet členů, kteří do Prahy a zároveň i do Husince se dostaviti hodlají. Dle oznámení toho opatřeny budou v Praze i v Husinci pro veškeré pěvecké jednoty zvláštní byty, pokud se dotýče lístky k jízdě do Husince za snížené ceny. Při slavnosti přednesou zpěv. spolky tyto sbory: v Praze před odjezdem: „*Na Prahu*“ od Veita. — V Husinci: „*Chorál národa českého*“ od K. Bendla. „*Svoji k svému*“ od K. Bendla a husitskou; „*Těšme se blahou nadějí*“, kteréž sbory na požádání zašle člen výboru pan Emanuel Starý v Praze, č. 147—I. Bližší zprávy, zejména dobu společných zkoušek, oznámíme svým časem novinami, poukazující prozatím k ohlášenému již programu slavnostnímu.“*

* *Zahradní zábava* Malostranského pěveckého spolku „*Lumír*“ vydařila se jak náleží. Zahradní místnosti byly obecnostvem přeplněny, že nebylo možná později ani místa dostati. Zahrada sama byla velmi vkusně dekorována mohutnými praporey v barvách národních a nad podium skvěl se krásný znak městský a český lev. Zpěvácký spolek zapěl několik sborů: Na vlast od Vác. Tomáška — sbor bojovníků od Fr. Škroupa musel být dvakrát opakován — Národní písně myslivecké pro 4 hlasy, obratně upravené od Drahorada došly hlučného potlesku — *Rekuv sen* od Karla Slavíka — *Janek* od Drahorada — *Cikáni* od Frant. Vogla a konečně „*Kde domov můj*“ od Drahorada při bengalském osvětlení potkal se s takovou hromovou pochvalou, že musel býti *dvakrát* opakován. Sbory byly vesměs přesně a nuancovaně provedeny — zásluha to činného ředitele Drahorada a p. členů spolku. Také několik deklamací přednesli pánové Chadina člen spolku a p. Pelant a byli odměněni

hojným potleskem, z nichž některé musely býti opakovány. Zábava byla nenucená a trvala do pozdní noci. Členové měšťanské besedy malostranské, řemeslnické besedy malostranské, bratrstva smíchovského a čt. och. jednoty Thalie zúčastnili se v hojném počtu. —j.—

* *Zpěvácký spolek pražskýsh typografů* zúčastnil se v zábavě, kterou Typ. Beseda v předvečer jmenovin místopředsedy p. D. Sluníčka dne 20. července „u Šenfloků“ uspořádala. Zapělť sbory: Svoji k svému od K. Bendla — U boj, od Zajíce — Žalmy tatranského Slovana od L. Procházky velmi správně a přesně.

* *Zpěv. sbor* dělnické jednoty „Svatopluk“ v Brně zpíval v neděli dne 18. t. m. v besedě, která se vydařila, řízením p. Nesvadby následující sbory: Na přírodu od Zvonaře — Touhu od Knahla — Na Krkonoše od Tovačovského — Praho má od Pazdírký a národní slovenské.

* *Slavnost svěcení práporu* pěvecko-těloevičné jednoty v Upici bude se odbývatí dne 8. srpna způsobem důstojným. O snížení cen na dráze bude postaráno.

* *Smířický zpěv. spolek „Hanka“* podnikl v neděli dne 18. července vycházku s hudbou na starobylý hrad hrabat Trčků „Hrady“ do lesa habřínského.

* *Zpěv. spolek „Boleslav“* v Mladé Boleslavi podnikl výlet dne 19. července s besedou měšťanskou do Boží vody. Co nevidět bude dávatí zajímavou operettu „Soud čili pan správce v bryndě.“

* *Roudnický „Říp“* podnikl dne 11. července vycházku se Sokolem do háje dobrýnského a zapěl několik sborů v houštině háje, které došly všeobecné pochvaly.

* *Pěvecké spolky* z Lysic, Boskovic, Svitavky, Sebranic, Kunštátu a Letovic v počtu 130 údů súčastnily se dne 5. července ve výletu do lesíka u Letovic, jež uspořádal Letovický „Jaroslav“. Společné písně řídil obezřele p. Josef Kupka, ředitel Jaroslava.

* *Zpěv. spolek* Domažlický „Břetislav“ odbýval dne 25. července valnou hromadu v místnostech měšťanské besedy. Ráno o 10. hodině provedl vokální mši od Horáka, odpoledne o 4. hodině měl sezení a večer taneční zábavu pro údy své, měšťanské besedy a Sokola. V příštím čísle podáme bližší zprávu.

* *Zpěv. spolek klatovský „Šumavan“* uspořádal v neděli dne 25. července 1869 v zahradě městské střelnice pěveckou zábavu. Program. Tambor od Vítězslava Háčka, mužský sbor od Petra Jirgesa. — Doktor Žvanil, komická scéna od J. J. St. — Vltava od V. J. Picka, hudba pro tenor solo se sborem od J. J. Slavíka. — Má mne rád. Solový žert pro dámu od J. J. Stankovského. — Věneček z národních písní, sbor od Em. Vašáka. — Hlasy z domova od V. J. Picka, solový čtverozpěv od Fr. Vogla. — Pyramus a Thisbe, plačtivá tragoedie ze Shakespeara „Sen v noci svatojanské.“ — Má otčina od V. J. Picka, sbor od K. Slavíka. — Gajdoš, slovenská národní píseň, pro solo a sbor upravil Jos. Bergmann. — Společná od Košína z Radostova, sbor od Karla Bendla.

* *Zpěvácký spolek „Branislav“* v Jilemnici uspořádal dne 25. července 1869 se spoluúčinkováním dívčího sboru v hostinci „u bílého beránka“ besedu, jejíž čistý výnos určen jest k dobročinnému účelu. Program. I. Oddělení. Overtura k hrabě Essex od Mercadante. — Zpěv Slovanů, smíšený dvojsbor od E. Vašáka, přednesl zpěv. spolek Branislav a dívčí sbor. — Písně Hostýnské, sbor se soly s průvodem piana od Vojáčka, přednesl Branislav. — „Ten slavík ani neuleh“, dvojjzpěv s průvodem piana od K. Bendla, přednesli p. S. Bradler a F. Jerie. — II. oddělení. Deklamace. — Cikánský život, smíšený sbor s průvodem piana od R. Schumanna, přednesl zpěv. spolek Branislav a dívčí sbor. — Caprice sur des airs Bohemes, variace pro piano od Schulhafa, přednesl p. F. Buďárek. — Rolnická, mužský sbor od B. Smetany, přednesl zpěv. spolek Branislav.

* *Kloboucký zpěv. spolek „Lev“ u Brna.* Dne 28. června odbývala se kostelní visitace veld. p. arciknězem Lavičkou z Tvarožné u Brna, při kteréž příležitosti zapěl na přání veld. p. kanovníka Vrby zpěv. spolek „Lev“ velmi zdařile vokální mši, začez se spolku, pak p. sbormistru, učiteli Janu Friedricho-

vi pochvaly dostalo. Den našich apoštolů Cyrilla a Methoda neopoměl spolek oslaviti. V chrámu Páně zapěl vok. mši a odpoledne učinil vycházku do blízkých Martinic, kamž byl pozván od p. učitele Trefila a p. Novotného. Na určitém místě střídaly se písně, hudba a společenský hovor. Jak zpěv tak i hudba se velmi líbily. Výlet zpěv. spolku spůsobil vůbec dobrý dojem a velectěný ředitel velkostatku a továrny děkoval sbormistru za návštěvu, vysloviv se v ten rozum, že rád vyhoví každé žádosti spolku, jakmile se mu to oznámí. Páni hostitelé vyčastili údy spolku, začez jim díky vzdány buďtež. Ku konci produkce poděkoval se opět velect. p. ředitel a žádal by spolek častěji do Martinic přibyl, což i p. sbormistr přislíbil. Zpěv. spolek vzdává srdečný dík velect. p. řediteli, p. úředníkům, p. učitelí, p. Novotnému a všem, kteří ho pravou bratrskou láskou přijali. Na shledanou opět brzy v Martinicích! Na zdar.

* *Ženský zp. spolek „Cecilie“* spolupůsobením mužského zpěváckého spolku „Vlastislava“ v Heřmanově Městci uspořádal v neděli dne 11. července 1869 velkou akademií spojenou s plesem, při kterémž zdejší hudební sbor kapelníka p. Karla Kejklička účinkoval. Pořádek při akademii: Overtura od Titla, přednesl zdejší hudební sbor řízením p. Kejklička. — „Otčina“, ženský sbor od Škroupa, předn. ženská pěvecká jednota „Cecilie.“ — Ženský klep, sbor od Vinaře, přednesl mužský zp. spolek „Vlastislav.“ — Nevěsta, deklamovala sl. Marie Hüblova. — Moje matička, solo pro baryton od Krova, zpíval ředitel zp. spolku p. Janda. — Ženský trojjzpěv od Pivody, přednesla starostka pí Jandová, slč. Rozmarynkova a sl. Vostřelova. — Z opery „Rigoletto“ od Verdiho na pianě přednesl p. Ant. Hauth. — Sbor slavnostní od Karlíka, přednesly pěvecké spolky „Cecilie“ a „Vlastislav.“

Zprávy.

* *České divadlo.* Dne 18. července: *Vilém Tel* (slavnostní představení v den odhalení pomníku) *Fügenerova* — Dne 20. července: *Kryšpín a kmotra*, fantasticko-komická opera od F. Piave (přel. Jind. Bohm). Hudbu složili bratři F. a Luigi Ricci (poprvé.) — Dne 22. července: *Lazzaroni Neapolští.* — Dne 22. července: *Kryšpín a kmotra.* — Dne 24. července: *Lazzaroni Neapolští.* Dne 26. červ. *Kryšpín* (3. jed.) *Don Pasquale* (2. jed.), *Faust a Markéta* (3. jed.) 28. *Robert ďábel.*

Třetí novinka, za níž máme slč. Vitali co děkovati, je komická opera „Kryšpín a kmotra“ od bratří Frid. a L. Ricciho. K lepšímu porozumění stůj zde obsah opery této.

Na náměstí ve vlašských Benátkách tlukou lékárníční mládenci a dělníci koření. Nablíž nich je kavárna, kamž vstupují Asdrubal bohatý lakomec poroučeje si kávu, napotom hrabě del Fiori a poblíže kavárny zpívá přístipkář Kryšpín o ševci, jenž se stal velkým pánem (1. výstup). Tu se objeví písničkářka Annetta, manželka Kryšpinova a nabízí lidem písničky zpívajíc; avšak žádný si je nekupuje. Kryšpín táže se jí po výdělku a když ona odvětí, že ničeho neutržila, vybízí ji, aby šla k těm pánům do kavárny; avšak i zde ji každý odbývá až na Asdrubala, jenž chce, aby mu zaprodala půl svého srdce. To rozlobí Kryšpína, ale Asdrubal naň doráží, aby mu zaplatil raději nájemné, sice že mu vezme všechn nábytek. Annetta žádá u Asdrubala za milost. Totéž činí Kryšpín i hrabě (2. v.). Kryšpín odkvapiv běží na osamělé místo a pln zoufalostí, že nemůže činži zaplatit, chce skočit do studně (3. výstup). V tom vystoupí z nitra zahalená paní, která se vydává za jeho kmotru. Kryšpín žádaje jí o pomoc vypravuje jí celý běh svého života, čím vůbec byl a že se chtěl pro dluhy utopit. Kmotra (vlastně smrt) slibuje mu pomoci, řkouc mu, že ho udělá slavným lékařem. Na Kryšpinovu otázku, jak to možná, praví, že ten, u jehož lože se objeví, zemřít musí; kdežto onen, u něhož se neobjeví, bude živ. Mimo to dává Kryšpinovi sáček zlata, aby zaplatil dluhy a zmizí. (4. výstup.) Kryšpín je v udivení, neví je-li to sen či pravda: avšak když uzří zlato, věří, že to skutečnost (5. výstup.) Tu přikvapí Annetta a Kryšpín okazuje jí sáček s penězi, dokládaje, že je obdržel od neznámé kmotry. Annetta jsouc tím

povzbuzena k žárlivosti praví, že také bude koukat po jiných. Z toho se vyvine mezi oběma malá hádka, která se pak ukončí smířením (6. výstup, konec 1. jednání). Na náměstí Benátském přemítá Annetta, kdo je as ta kmotra, která dala Kryšpínovi nápis na dům, že je doktorem. Na to se těší, co si nyní koupí, když je paní doktorovou (1. výjev). Na to přichází Mirabolano, Fabricio, Asdrubale a lid a dělají si posměch z jeho štítu a nápisu (2. výjev). Kryšpín oboří se na ně, říká že je krotitelem všech neduhů; pak hází peníze mezi lid. Fabricio, Mirabolano a Asdrubal mají za to, že Kryšpín peníze ty ukradl. Mezi tím objeví se Kryšpínovi kmotra a praví, aby směle tak se choval (3. výstup). Na to přináší Bortola zedníka, jenž spadnuv se střechy se porouchal. Doktoři stojíce kolem něho, praví, že musí zemřít; toliko Kryšpín nevidě u hlavy nemocného kmotru, tvrdí, že zedník nezemře, a diktuje na to česko-latinský recept, v němž hlavní roli víno hraje, jež dává Bortolu pít. Doktoři se smějí počínání Kryšpínově, avšak polomrtvý zedník obživne. Kryšpín a Annetta se nad tím radují, doktoři se mrzí a rmoutí, lid rozumuje o nevědomosti lékařů. Kryšpín nechá zedníka odnést na lože, aby si odpočinul (4. výstup). Kryšpín pyšný, že zedníka vyléčil, nadává lékařům oslů; tito ho okřikují, lid však drží s Kryšpínem (5. výstup). Při tom ho lid vyzvedne a unáší ve vítězoslávě pryč. Annetta září radostí; lékaři stěžují si na svět (6. výjev a konec 2. jednání). Lékař Fabrizio a hrabě del Fiori stojíce před lékárnou rozmlouvají. Hrabě žádá Fabrizia, aby donesl Lisettě, schovance Asdrubala, kterou léčí, milostný list. Fabrizio odmítá to, říká, že je to lékaře nehodno; když mu ale hrabě slíbí, že mu dá celé věno Lisettino, přemluví-li Asdrubala, tu svoluje (1. výjev). Na to změní se scéna a vidět vnitřek lékárny, v níž dlí Mirabolano stěžuje si, že přišlo už na mizinu povolání lékařů. (2. výj.) Kryšpín, vstoupiv do lékárny, diktuje Mirabolanurecept — směs to materštiny a latiny — pro Pandolfettiho. To když uslyší Mirabolano dělá Kryšpínu výčitky, že mu kradе klienty. Oba počínají si nadávati (3. výjev). V tom objeví se Fabrizio a dozvěděl se, oč se jedná, chlácholí je; avšak nadarmo. Mirabolano přezdívá Kryšpínu, věští mu, děláje posuňky jako švec, že ho ještě uslyší jednon klepat a fidlovat; Kryšpín zase odpovídá, děláje také posuňky, že Mirabolano nebude více tlouci koření a dělat mastě. Fabrizio chláchole je diví se pitomé jejich hádce — prosí, aby byli tiši a zanechali „fidly“ a „fuky“ (4. výj.) Náhrou změnou vidět pokoj v domě Kryšpínově, v němž Annetta, její přátelé a příbuzní hodují. Annetta zpívá píseň o měchurce (5. výjev). Tu se náhle objeví Kryšpín a dopálen nad tím, že jeho žena strojí za jeho zády hostiny, oboří se na hosti a hrozí Annettě, že ji zavraždí (6. výj.). Avšak tu mu zastoupí kmotra cestu táže se ho, proč si tak divoce počíná; avšak i na ni se Kryšpín oboří a posílá ji do pekla. Ona kyne a oba se propadnou (7. výj.). Na to vidět Kryšpína v podsvětí, kde se mu to nechce líbiti. Náhle objeví se hořící lampy a v každé z nich kmítá světlo života lidského. Kryšpín táže se kmotry, čím jsou to životy, načěž ona dí, že tamo plá světlo cizoložce, onde básníka divadelního, tu lichváře, tam zpěváka, zde jeho ženy, tu světlo života jeho, k čemuž Kryšpín dělá své poznámky. Když se konečně Kryšpín dozví, že je kmotra jeho — smrt, prosí o smilování, a žádá, aby mohl půlhodinky prodlít u své ženy a dítek, k čemuž ona svoluje. Kryšpín slibuje, že bude stále dobrý manžel. (8. výst.) Opětnou změnou vidět byt Kryšpínův, v němž přichází k sobě Kryšpín, který byl vida hostinu u své ženy v návalu zlosti omdlel a co v podsvětí prožil, to byl jen *znázorněný sen*. Annetta vidouc, že se manžel její zotavuje, dává radost svou na jevo. (Konec 3. jednání). Podávše celý obsah libretta, nemusíme podotýkati, že je děj vzat z národní italské báchorky. Pan Jindř. Böhm přeložil velmi obratně a plyně text; avšak některé zvláštnosti, které pouze jsou přístupny jazyku italskému, totiž rozličné hry v slovích a dvojsmysly nemohl při vši své důvtipnosti podati. Italskou píseň o fritole ve veneciánském dialektu nahradil Böhm výborně písní o měchurce. Některé výjevy, jmenovitě epizody lékařů jsou v českém překladu úplně vynechány; nebo opera ta dávala se u nás

tak, jak se provozuje v Paříži, kdež se také epizody ty vynechávají. Co se hudby bratří Ricci dotýče, je lehka, v mnohých místech charakteristická a melodická. Častokráte užito valčíkového rytmu, který v Itálii tak nesevšedněl jako u nás. Jedno z nejlepších čísel je bez odporu komické terzetto mezi Kryšpínem, Mirabolanem a Fabrizziem (2 akt, 4. výstup), které při dobrém provedení zbudí homerického smíchn. Taktéž je píseň Kryšpína (1 akt), Annetty (1. akt, 2. výstup), pak píseň o měchurce a závěreční arie čísla velmi zdařilá. Povahu Kryšpína a Annetty, hlavních to osob, vylíčili skladatelé hudbou trefně a máme za to, že se opera ta v našem repertoiru udrží, pakli partii Annetty převezme naše výtečná sl. z Ehrenbergův, která úplně vyhoví nadobyčejné koloratuře v této úloze. Provedení bylo v každém ohledu říz. p. Smetany velmi dobré. Vedle sl. Vitali, která mistrně znázornila zpanštilost Annettinu jak výborným zpěvem tak i vzornou hrou, stál důstojně po boku p. Paleček, jenž zpupnost Kryšpínovu trefně podal a v terzettu s p. Čechem (Mirabolanem) a p. Šebestou (Fabrizziem) pravý triumf slavil, terzetto muselo se opakovati. Sl. Sákova co kmotra, p. Barcal (hrabě) a p. Doubravský (Asdrubal) byli na svém místě. Sl. Vitali jakož i ostatní domácí umělci došli hlučné pochvaly. — V Meyerbeerově „Robertu ďáblu“ vystoupil po půlleté přestávce opět p. Arnošt Grund, jenž konal ve Vídni nějaký čas pěvecká studia. Jak dalece p. Grund ve zpěvu pokročil, nedá se ovšem po prvním poslechnutí určit; avšak přec můžeme už nyní říci, že v přednosu recitativu objevil patrný pokrok; mimo to zdá se, že ovládá jistěji své mezza voce a vůbec, že je celé jeho vystoupení jaksí jistější. Že byl na začátku jaksí stisněn, o tom svědčila malá dissonance, již se byl dopustil. Ostatně zněl jeho hlas zvučně jako jindy a jeho hra byla svěží a elegantní, jak se to sluší na rytíře. Nevíme sice, zpívá-li p. Grund na engagement, avšak je-li tomu tak, tu bychom byli pro to, aby sl. družstvo opět engažovalo p. Grunda, jehož získáním by repertoir rozmanitosti nabyt. Z ostatních spoluúčinkujících jmenujeme především p. Palečka, p. Lukeše, pak pí. Blažkovou, sl. z Ehrenbergův, kteří došli hlučné pochvaly. Operu řídil p. Smetana. P.

* *Výroční koncert jednoty* k zvelebení vojenské hudby, jenž se obezřelým řízením p. ředitele Pavlise v sobotu dne 24. lipna v sále na Žofině odbyval, došel velmi příznivého výsledku. Koncert započal ouverturou k opeře „Oberon“ od K. M. Webra, kterou smyčcový orchestr vojenské kapelly 3. pěš. pluku říz. kapelníka Strebingra zdařile přednesl. Mimo to přednesli veškerí chovanci Schumannův pochod op. 76, jež p. ředitel Pavlis efektně a pěkně pro dechovou hudbu uspořádal, s nevšední precísi a nuancemi, a byli pochvalou odměněni. Že solisté osvědčili chovanci Walter a Halm v Zavrtaľově polonéze s variacemi pro dva zpěvoroxy značnou technickou sběhlost, pěkný přednos a silný okrouhlý tón. Chovanec Motl přednesl Pavlisovo Divertimento na motivy z Kittlovy opery: Francouzové před Nizozou pro sopranový zpěvoroh velmi obratně slovem veškerí chovanci se statečně drželi a dali při všem tom, že jen běh v ústavu dvě leta trvá, takové pokroky na jevo, že jsme byli překvapeni. Koncert vynikal vkusnou volbou skladeb a výtečným provedením jejich, což svědčí o obětavé snaze a výborné methodě p. ředit. Pavlise, který dbá co nejvíce o to, aby dobrou pověst tak důležitého ústavu co nejvíce rozšířil. V koncertě tom zúčastnila se také sleč. Klementa Kalašova, žákyně p. Frant. Pivody, která se vyznačila cituplným přednosem dvou národních písní: Měla jsem chlapce a Kdes holubičko lítala, pak Schubertovy písně: „Neugierige“ a Gluckova arie „Che faro senza Euridice.“ Hlas její je krásný, zvučný, pěkně vyrovnaný a sympatetický alt, jenž už nyní výtečnou školou značně je vytríben a o důkladné methodě p. Pivody patrného podává svědectví. Doufáme, že se s nadanou slečnou v příští saisoně častěji potkáme. Po koncertu následovala zahradní hudba. ř.

* *Výroční zkoušky chovanců klavírního ústavu* p. Jana Vaňouse odbyvavše se dne 17. a 18. lipna v sále na Žofině

svědci nejen o dobré volbě kusů, ale i o praktické a důkladné vyučovací metodě p. ředitele. Mimo jiné slyšeli jsme tři tria pro piano, housle a cello od Mozarta, od J. Maysedra a J. Haydna, v němž kromě chovanců pan Hřímalý a Neruda účinkovali; dále provedeny byly skladby domácích komponistů A. Dreyschoka (Idylla), Kuhé (Polka a Pochod), Zvonaře (rondo) atd. Chovanci, kteří se statně drželi, provedli své úlohy, které i v koncertních kusech spočívaly, s chvalnou péčí osvědčivše zručný, lehký úhoz, dobré pojmutí skladeb a značnou technickou zručnost. Ze sl. vynikly zdařilou hrou jmenovitě sl. Ottilie z Portheimů, Marie Krieschova, Marie Wiesnerova, Vil. Kotiarova, Anna Sedláčková, Marie a Pavlína Kavalírový; z mužských chovanců vyznačili se Jan Boubela, Voj. Zatiranda, Karel Stránský, Vác. Ulmann, Rud. Skarnitzl, Karel Hübschmann. Skvělý úspěch žáků p. Vaňousových zaručí zajisté příčinlivému řediteli i na dál přízeň a hojně účastenství obecnstva.

* *Nový tenorista.* Bylo to jednou v neděli. Telegrafista Pavlíček zanotoval v prázdné chvíli trilek, jež prosaicky smýšlející okolní lid držel za toužebné vzdechy prázdného žaludku; v němž ale p. z Hülsenu, intendant dvorního divadla v Berlíně, jež krácel právě okolo, okamžitě přesné zboží shledal. Žádný divadelní agent nebyl prostředníkem. Vyjednávání mezi intendantem a Pavlíčkem ukončilo se hned a ještě téhož večera telegrafoval sám Pavlíček následující zprávu svému otci Pavlíčkovi staršímu v Praze: Pan z Hülsenu mne engažoval a budu se ve zpěvu v Berlíně vzdělávati. Ročního platu obdržím *prozatím* 2000 tol. V Mar. Lázních dne 9. lipna 1869. Pavlíček ml.

* *Náš operní sbor a jeho gáže.* Výborné výkony našeho operního sboru ocenily nejen veřejné listy, ale i obecnstvo samé, které svěží ten sbor při každé příležitosti vyznamenává. Avšak v jakém poměru stojí výtečné služby sboru k jeho gáži? Jak se z hodnověrného pramene dovídáme, jsou gáže sboru v poměru k službám, které od *vystavení areny* vykonávají, velmi skromné. Skromné? Inu ovšem, povážíme-li, že musí sbor v areně, kde se nyní hojně operettky dávají, jakož i v Novoměstském divadle, kde se provozují opery velké, skutečně nadlidsky se namahat, aby požadavkům obecnstva dokonale vyhověl. A není-li to nadlidské namahání, když musí úd sboru *denně* 4 až 5 hodin zpívat *plným hrdlem* na zkoušce a večer 3 hod. strávit v divadle? A za to vše dostává jednotlivec měsíčně — 20 zl. r. č. Ptáme se všech nestranných, zdaž může člověk, jemuž nezbyvá času mimořádně si něco vydělat, býti živ v Praze s 20 zl. na měsíc? Sbor, jenž sestává na mnoze ze študujících, žádal, jak se nám sděluje, družstvo českého divadla, aby berouc ohled k jich namahání, gáže mu zvýšilo, načež prý i sám intendant nalehá. Nevíme, zdaž už je vyřízena *spravedlivá žádost* našeho českého sboru, avšak očekáváme od rozvahy vážených členů družstva, želepší nepříznivý stav našeho sboru — právě to okrasu naší opery — a to tím více, an nám známo, že málec-které individuum, které večer pouze zazvoní — 36 zl. měsíčně.

* Prof. na zdejší konservatoři hudby p. Filip Bláha, někdejší kapelník měšť. sboru pěchoty, dostal tyto dny následující přípis: Vaše Blahorodí! V sezení, dne 15. července odbývaném usnesl se výbor sborový, jmenovati Vás poručíkem a hudebním ředitelem c. k. výs. sboru měšťanské pěchoty, a sice na základě uvážení Vašich co někdejší kapelník sboru konaných prospěšných služeb, jakož i v uznání Vašich vědomostí hudebních. Jest mně potěšením atd. V Praze dne 16. července 1869. J. M. Šáry v. r.

* *Pan Gerbič*, tenorista, jenž je engažován u českého divadla, dostal skvělé nabídnutí k opeře do Kyjeva na Rusi.

* *Konfiskace.* Ve středu dne 21. července konfiskován byl c. k. policií po kněhkupectvích pražských Vašákův „Zpěv a ples“, sbírka to českých čtvero zpěvů, jenž vyšel už r. 1864. Jak se dovídáme bylo dílo to zabaveno následkem soukromé žaloby jistého skladatele, jehož některé sbory bez jeho vědomí umístěny jsou ve sbírce této.

* *Veřejné zkoušky chovanců na pražské konservatoři od-*

bývaly se dne 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29. a 30. července a vypadly na mnoze velmi dobře. Ponechávajíc si zevrubnější zprávu na příští číslo podotýkáme toliko, že *nejslabšího úspěchu* u žáků docílili p. Hegenbart a p. ředitel Krejčí — *nejskvělejší* p. Pisařovic, Benevic a Hrabě.

* *Zkoušky chovanců 2. roku varhanické školy* odbývaly se včera a předevečirem. — Příště podáme výsledek.

* *Vrchní kapelník španělského námořnictva* prodlíval tyto dni u slovutného továrníka p. Vác. Červeného, aby u něho objednal hudební nástroje pro španělské kapely námořnické, které budou dle návrhu p. Červeného zreorganizovány.

* *Pan Fr. Haužvic*, voj. kapelník 45. pěš. pluku v Praze, obdržel tyto dni skvělé nabídnutí, aby přijal v Bukareštu kapelnické místo. Dle všeho přijme p. Haužvic místo mu nabídnuté.

* Slč. *Nejedlá* engažována jest u opery v Opavě.

* *Pan J. Lžičář*, sbormistr v Pančavě, přijal sbormistrovské místo v Mitrovicích v Srbsku.

* *Pan Karel Bayer*, náš rodák a žák pražské konservatoře, jenž účinkoval co druhý solista u koncertního orchestru p. Stampfa v Amsterdámě, zvolen jest, jak se nám z Rotterdamu píše, za koncertního mistra u dvorní opery v Haagu na místě zemřelého J. Buziana a nastoupí své nové místo na začátku září t. r. Voláme mladému umělci srdečné „Na zdar!“

* *Pan Dav. Popper*, cellista u dvorního orchestru ve Vídni, uspořádal ve Františkových Lázních dva koncerty, v nichž si velké pochvaly dobyt.

* *Pan Ignác Moscheles*, pražan a prof. na konservatoři v Lipsku, prodlíval nějaký čas u své dcery, provdané za Dr. Rosena, konsula v Bělehradě. Na zpáteční cestě zastavil se v Pešti, kdež k jeho počtě uspořádána byla hostina a dávana maďarská národní opera „Hunyady Laszlo.“

* *Pan Frant. Kubeš* zvolen jest od zem. výboru za *varhaníka* při chrámě zemsk. blázince.

* *Slč. Gabriela Boema* (Roubalova), která v Charkově triumfy slavila, vystoupila tam v 10 operách rozličného druhu: Ernani — Ballo in maschera (Bál maškarní) — Borgia — Luisa Miller — Figlia di Regimento (Dcera pluku) — Barbiere (Lazebník) — Foscari — Norma — Faust, a ve všech dostalo se jí bouřlivé pochvaly. Časopis „Trovatore“ popisuje ji, jak následuje: „Boema (Roubalova) má sympatickou postavu, černé, oživené, pronikající oči, tvář výraznou. Její hlas je krásný, ušlechtilé barvitosti; zpívá dle dobré školy a její hudební talent kráčí s nadáním uměleckým stejným krokem. Je mladistvá umělkyně, již pozůstavena jest skvělá budoucnost.“

* *Výstraha.* Obdrželi jsme od fagotisty p. Fr. Chluma následující listinu: „Varuji každého hudebníka, kterému záleží na dobré a stálé službě, by nepřijímal žádného místa při orchestru c. k. priv. divadla Karlova (Carl-Theater) ve Vídni, jelikož se zde nedrží ani *dané slovo*, ani *kontrakt* a propouštějí se hudebníci způsobem, jenž se přičií zdravému rozumu a každého velmi uraziti musí. Zvláště varuji každého hudebníka, by se nespouštěl v jakési vyjednávání s ředitelem orchestru téhož divadla W. C. Löwem, které činí jménem ředitelstva veliké sliby, nápotom je ale nedrží.“

V Praze, 29. července 1869.

Fr. Chlum, fagotista.

* *Uprázdňená místa.* Přijmou se 2 *sopranisté* a 1 *altista* za fundatisty u chrámu sv. Václava v Mikulově (na Moravě). Chlapci nesmí být starší než 12 let, musí mít silný hlas a zručnost ve zpěvu. Dostane se jim celého zaopatření, navštěvují školy piaristů, jsou při studiích pod dohlídkou a mají při nastalé změně hlasu vyhlídku na stipendium. Ucházeči necht se ohlásiti do 20. srpna v probošství u *Kislinga* vikáře. — Ve Vespolate (v Itálii) uprázdňeno je místo varhaníka s ročním platem 800 lir.

Li s t á r n a.

Panu *F. B. v Rott* . . . Nebyl jsem náhodou doma. Dopis příště. Panu *A. Š. v D.* Potřebuju fotografii N.; račte mi ji zaslat.